

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินมูลค่าสิ่งแวดล้อมในการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติลำน้ำกก ในจังหวัดเชียงราย รวมไปถึงการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะจ่าย และได้สมมติทางเลือกในการอนุรักษ์อุทยานเพื่อสอบถามความเต็มใจที่จะจ่าย 2 ทางเลือก ได้แก่ วิธีการป้องกัน และวิธีการฟื้นฟู โดยวิธีการป้องกัน ได้แก่ 1) เสริมสร้างธรรมชาติตามลำน้ำร่วมกับการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์โดยไม่เบียดเบียนพืชพันธุ์สัตว์ป่า และเสริมสร้างสิ่งแวดล้อมให้ดียิ่งขึ้นจากขบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์พืชพันธุ์สัตว์ป่าหายากสำหรับนักท่องเที่ยวจากวิทยากรผู้มีความรู้ความเข้าใจ 2) คุ้มครองดูแลสัตว์ป่าร่วมกับการทำให้ธรรมชาติตามลำน้ำมีความอุดมสมบูรณ์ และลดปัญหาการเกิดไฟป่า ส่วนวิธีการฟื้นฟู ได้แก่ 1) ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติตามลำน้ำโดยการเพิ่มพื้นที่ป่า และจัดการคุณภาพของแหล่งน้ำลำธารให้ดีขึ้นกว่าเดิม 2) ปรับปรุงและเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว เช่น ถังขยะ ห้องน้ำ ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก จุดบริการเดินเท้า ที่พักแก่นักท่องเที่ยว รวมไปถึงมีรถบริการนำเที่ยวภายในเขตอุทยาน แทนการนำรถเข้าไปเองเพื่อลดปัญหามลพิษทางเสียง และมลพิษทางอากาศ โดยได้ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวชมอุทยานแห่งชาติลำน้ำกกโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย จำนวน 400 ตัวอย่าง และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยแบบจำลอง Tobit โดยเทคนิควิธีการวิเคราะห์การประมาณภาวะความน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood Estimate: MLE)

ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวมีความเต็มใจที่จะจ่ายในการอนุรักษ์อุทยานด้วยวิธีการป้องกันที่ 1 เท่ากับ 331.20 บาทต่อปี และมีมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์เท่ากับ 69,605,985.60 บาทต่อปี โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะจ่ายได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา รายได้ การเข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์ สถานภาพ จำนวนสถานที่ที่เคยไป และการกลับมาเที่ยวอีกครั้ง ความเต็มใจที่จะจ่ายในการอนุรักษ์อุทยานด้วยวิธีการป้องกันที่ 2 เท่ากับ 278.57 บาทต่อปี และมีมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์เท่ากับ 58,545,106.91 บาทต่อปี โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะจ่ายได้แก่ เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ จำนวนสถานที่ที่เคยไป การเข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และการกลับมาเที่ยวอีกครั้ง ความเต็มใจที่จะจ่ายในการอนุรักษ์อุทยานด้วยวิธีการฟื้นฟูที่ 1 เท่ากับ 238.48 บาทต่อปี และมีมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์เท่ากับ 50,119,672.24 บาทต่อปี โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะจ่ายได้แก่ เพศ สถานภาพ รายได้ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวนสถานที่ที่เคยไป การเข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์ และระดับการศึกษา ความเต็มใจที่จะจ่ายในการอนุรักษ์อุทยานด้วยวิธีการฟื้นฟูที่ 2 เท่ากับ 218.92 บาทต่อปี และมีมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์เท่ากับ 46,008,883.96 บาทต่อปี โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะจ่ายได้แก่ เพศ สถานภาพ การศึกษา รายได้ การเข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์ การกลับมาเที่ยวอีกครั้ง อายุ จำนวนสถานที่ที่เคยไป และจำนวนสมาชิกในครัวเรือน

This study focused on environmental valuation for the National Park conservation of Lam Nam Kok in Chiang Rai Province and the analysis on the factors determining the willingness to pay for two hypothetical public action, protection were presumably: 1) enhancing the nature along the river banks while running ecotourism activity without disturbing flora and fauna and at the same time fostering the environmental improvement through the process of developing awareness of the need to conserve rare wild species among visitors by well-grounded resource persons; 2) protecting wildlife while improving the surrounding along the river to a healthy condition and reducing forest-fire incidents. The rehabilitation was supposed to involve the measures concerning: 1) restoration of natural resources along the river banks by increasing forested area and improvement of water quality in streams; 2) improvement and addition of tourism facilities such as garbage bins, rest rooms, food shops, souvenir shops, camping site service, lodging for visitors, including tour vehicles to run within the National Park to replace the use of private cars and hence help reduce noise and air pollution. Information were compiled from 400 Thai visitors to the Kok River National Park by simple random sampling method. The analysis was based on the results of Tobit Model application using Maximum Likelihood Estimation: MLE technique.

The average willingness to pay for the first protection action was found to be 331.20 baht per year or the total economic value of 69,605,985.60 baht per year. The factors determining the extent of this willingness to pay were sex, education, income, participation in conservation activities, marital status, number of sites previously visited, and the experience of revisit, respectively. The average willingness to pay for the second protection action was 278.57 baht per year or the total economic value of 58,545,106.91 baht per year. The factors influencing the willingness to pay were sex, marital status, education, income, number of sites previously visited, participation in conservation activities, number of family members, and the experience of revisit. The average willingness to pay for conservation of the National Park through the first rehabilitation action was 238.48 per year or the total economic value of 50,119,672.24 baht per year. The factors affecting this willingness to pay were sex, marital status, income, number of family members, number of site previously visited, participation in conservation activities, and education. For the second rehabilitation approach, the average willingness to pay turned out to be 218.92 baht per year or the total economic value of 46,008,883.96 baht per year. The factors determining the extent of this willingness to pay were sex, marital status, education, income, participation in conservation activities, the experience of revisit, age, number of site previously visited, and number of family members, respectively.